

Bemærkninger til lovforslaget

Forslag til lov om udførsel af landbrugsprodukter blev første gang fremsat i den ordentlige rigsdagssamling 1932—33 med den begrundelse, at de forskellige artede kontingenteringsbestemmelser i en række fremmede lande efterhånden havde gjort det nødvendigt at træffe foranstaltninger til at regulere udførselen af forskellige landbrugsprodukter til de pågældende lande. Forslaget blev vedtaget og stadfæstet som lov den 23. december 1932 med gyldighed indtil udgangen af 1934. Loven er fornyet flere gange, senest ved lov nr. 136 af 31. marts 1949 med gyldighed indtil 15. november 1949.

I loven om erhvervsøkonomiske foranstaltninger, vareforsyning m. v. indeholdes vel en hjemmel til at træffe midlertidige foranstaltninger til regulering af udførselen af varer herfra landet, men man må dog anse det for påkrævet, at det i loven om udførsel af landbrugsprodukter indeholdte almindelige grundlag for reguleringen af udførselen af landbrugsprodukter bevares, hvorhos det er nødvendigt

fortsat at have hjemmel for opkrævning af de afgifter, der er fornødne til dækning af de udgifter, der er forbundne med fornævnte regulering, samt at opretholde den i loven indeholdte beføjelse for de af ministeren i henhold til loven nedsatte udvalg med hensyn til anvendelse af de under udvalgenes virksomhed tilvejebragte beløb.

Navnlig efter den stedfundne devaluering og de som følge heraf ændrede markedsforhold må det være af betydning, at eksportudvalgene bibeholdes. Det ses ikke, hvorledes det uden et centralorgan vil være gørligt at administrere eksporten, således at der opnås en retfærdig fordeling af denne til de forskellige markeder, der betinger højst uensartede priser. Endvidere vil under frie forhold de enkelte eksportører blot for at få en forretning, underbyde hinanden og til skade for samfundet bevirke, at landets samlede indtægt ved eksporten bliver mindre.

Man fremsætter derfor nærværende forslag, hvis indhold er i overensstemmelse med loven af 31. marts 1949.